

31978L0176

L 54/19

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

25.2.1978

SMĚRNICE RADY
ze dne 20. února 1978
o odpadech z průmyslu oxidu titaničitého

(78/176/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 100 a 235 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k tomu, že odpady pocházející z průmyslu oxidu titaničitého ohrožují lidské zdraví a životní prostředí; že je proto nezbytné předcházet znečišťování způsobenému těmito odpady a postupně je snižovat s cílem jeho úplného vyloučení;

vzhledem k tomu, že akční programy Evropských společenství pro životní prostředí z roku 1973 ⁽³⁾ a 1974 ⁽⁴⁾ stanoví, že musí být zaveden společný postup Společenství proti vytváření odpadů z průmyslu oxidu titaničitého;

vzhledem k tomu, že jakýkoli rozdíl v opatřeních týkajících se odpadů z průmyslu oxidu titaničitého, která jsou již v různých členských státech použitelná nebo se připravují, může vytvářet nerovné podmínky soutěže a tím přímo ovlivňovat fungování společného trhu; že je proto potřebné právní předpisy týkající se této oblasti podle ustanovení článku 100 Smlouvy sblížovat;

vzhledem k tomu, že se zdá nezbytné spojit toto sblížení právních předpisů s činností Společenství tak, aby pomocí širších opatření bylo možné dosáhnout jednoho z cílů v oblasti ochrany životního prostředí a zvyšování kvality života; že k dosažení tohoto cíle musejí být přijata určitá zvláštní opatření; že je třeba použít článek 235 Smlouvy, neboť Smlouva nestanoví pravomocí potřebné k tomuto účelu;

vzhledem k tomu, že směrnice 75/442/EHS ⁽⁵⁾ se uplatňuje na odstraňování odpadů obecně; že pro odpady pocházející z průmyslu oxidu titaničitého musí být přijata zvláštní úprava, která by zajistila ochranu lidského zdraví i životního prostředí před škodlivými účinky způsobovanými nekontrolovaným vypouštěním, shazováním do vodních těles či vysypáváním těchto odpadů;

vzhledem k tomu, že k dosažení těchto cílů je třeba zavést systém předem udělovaných povolení vztahujících se na vypouštění a shazování odpadů do vodních těles, skladování, vysypávání odpadů a vstřikování do země; že vydání tohoto povolení bude vázáno na splnění zvláštních podmínek;

vzhledem k tomu, že vypouštění a shazování odpadů do vodních těles, skladování, vysypávání a vstřikování odpadů musí být doprovázeno monitorováním těchto odpadů, jakož i monitorováním příslušné oblasti životního prostředí a dozorem nad ním;

vzhledem k tomu, že členské státy musí pro stávající průmyslová zařízení do 1. července 1980 vypracovat programy na postupné snižování znečišťování způsobované těmito odpady s cílem jeho úplného vyloučení; že v těchto programech je třeba stanovit obecné cíle snižování znečišťování, kterých by mělo být dosaženo nejpozději do 1. července 1987, a opatření, která mají být přijata pro každé průmyslové zařízení;

vzhledem k tomu, že novým průmyslovým zařízením musí členské státy předem udělit povolení; že tomuto povolení musí předcházet průzkum dopadů na životní prostředí a že toto povolení může být uděleno pouze takovým podnikům, které se zaváží k výhradnímu používání materiálů, postupů a technologií dostupných na trhu a co nejméně poškozujících životní prostředí,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Účelem této směrnice je předcházení a postupné omezování znečišťování způsobené odpady z průmyslu oxidu titaničitého s cílem jeho úplného odstranění.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 28, 9.2.1976, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. C 131, 12.6.1976, s. 18.

⁽³⁾ Úř. věst. C 112, 20.12.1973, s. 3.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 139, 13.6.1977, s. 3.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 194, 25.7.1975, s. 39.

2. Pro účely této směrnice se

Článek 4

a) „znečišťováním“ rozumí vypouštění jakéhokoli pozůstatku z výroby či zpracování oxidu titaničitého do životního prostředí způsobované člověkem přímo nebo nepřímo, jehož důsledkem může být ohrožení lidského zdraví, poškození přírodních zdrojů a ekosystémů, znehodnocení rekreačních možností nebo rušivé zasahování do jiných oprávněných způsobů využívání příslušné oblasti životního prostředí;

b) „odpady“ rozumí

- jakýkoli pozůstatek z výroby oxidu titaničitého, jež držitel odstraňuje nebo je povinen ho podle platných vnitrostátních právních předpisů odstranit,
- jakýkoli pozůstatek ze zpracování odpadů uvedených v první odrážce;

c) „odstraňováním“ rozumí

- sběr, třídění, přeprava a zpracování odpadů, jakož i jejich skladování a ukládání na skládky na povrchu nebo pod povrchem a vstřikování odpadů do půdy,
- vypouštění odpadů do povrchové vody, podzemní vody a do moře, jakož i shazování odpadů do moře,
- transformační procesy nezbytné pro jejich opakované použití, využití nebo recyklaci;

d) „stávajícími průmyslovými zařízeními“ rozumějí průmyslová zařízení, která jsou již v provozu ke dni oznámení této směrnice;

e) „novými průmyslovými zařízeními“ rozumějí průmyslová zařízení, která se ke dni oznámení této směrnice nacházejí ve stadiu výstavby nebo zahájí provoz až po tomto dni. Rozšíření stávajících průmyslových zařízení vedoucí ke zvýšení výrobní kapacity oxidu titaničitého příslušného zařízení v daném místě o 15 000 tun ročně nebo více se považuje za nové průmyslové zařízení.

Článek 2

Členské státy přijmou opatření nezbytná k zajištění odstraňování odpadů bez ohrožování lidského zdraví a poškozování životního prostředí, zejména

- bez ohrožování vody, ovzduší, půdy, rostlin a živočichů,
- bez poškozování okolí a krajinného rázu.

Článek 3

Členské státy přijmou opatření vhodná k prevenci, recyklaci a zpracování odpadů, jakož i ke všem ostatním postupům vedoucím k podpoře opětovného využívání odpadů.

1. Vypouštění a shazování odpadů do vodních těles, skladování, vysypávání a vstřikování odpadů je zakázáno bez předchozího povolení uděleného příslušným orgánem členského státu, na jehož území se odpady produkují. Povolení musí být rovněž předem uděleno příslušným orgánem členského státu,

- na jehož území jsou odpady vypouštěny, skladovány, vysypávány nebo vstřikovány;
- z jehož území jsou odpady vypouštěny nebo shazovány do vodních těles.

2. Povolení může být uděleno pouze na omezenou dobu. Může být obnoveno.

Článek 5

V případě vypouštění nebo shazování odpadů do vodních těles může příslušný orgán v souladu s článkem 2 a na základě informací poskytnutých v souladu s přílohou I udělit povolení podle článku 4 za předpokladu, že

- a) odpady nemohou být odstraněny vhodnějšími prostředky;
- b) posouzení provedené na základě dostupných vědeckotechnických poznatků neprokáže okamžitě ani pozdější škodlivé účinky na vodní prostředí;
- c) nedojde ke škodlivým účinkům na plavbu, rybolov, rekreační aktivity, těžbu surovin, odsolování, chov ryb a korýšů, oblasti zvláštního vědeckého významu nebo jiného oprávněného využívání dotyčných vod.

Článek 6

V případě skladování, vysypávání nebo vstřikování do země může příslušný orgán v souladu s článkem 2 a na základě informací poskytnutých v souladu s přílohou I udělit povolení podle článku 4 za předpokladu, že

- a) odpady nemohou být odstraněny vhodnějšími prostředky;
- b) posouzení provedené na základě dostupných vědeckotechnických poznatků neprokáže okamžitě ani pozdější škodlivé účinky na podzemní vody, půdu ani ovzduší;
- c) nedojde ke škodlivým účinkům na provozování rekreačních aktivit, těžbu surovin, rostliny, živočichy, oblasti zvláštního vědeckého významu nebo na ostatní oprávněná využívání příslušné oblasti životního prostředí.

Článek 7

1. Nezávisle na způsobu a rozsahu zpracování příslušných odpadů se uskutečňuje jejich vypouštění a shazování do vodních těles, skladování, vysypávání a vstřikování v souladu s monitorováním odpadů, jakož i příslušné oblasti životního prostředí, a to s ohledem na jejich fyzikální, chemické, biologické a ekologické aspekty uvedené v příloze II.

2. Monitorovací opatření bude pravidelně vykonávat jeden nebo několik subjektů pověřených příslušným orgánem členského státu, který udělil povolení podle článku 4. V případě znečišťování přesahujícího hranice členských států bude příslušný subjekt společně jmenován dotýcnými členskými státy.

3. Během jednoho roku po oznámení této směrnice Komise předloží Radě návrh týkající se podrobností provádění monitorování příslušné oblasti životního prostředí a dozoru nad ním. Rada projedná tento návrh do šesti měsíců od zveřejnění stanoviska Evropského parlamentu a Hospodářského a sociálního výboru v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

Článek 8

1. Příslušný orgán členského státu přijme veškerá opatření potřebná k nápravě některé z následujících situací a v případě potřeby bude požadovat pozastavení vypouštění a shazování odpadů do vodních těles, jeho skladování, vysypávání nebo vstřikování,

a) pokud výsledky monitorování podle přílohy II části A bodu 1 prokáží, že nejsou splněny předpoklady pro udělení předchozího povolení podle článků 4, 5 a 6, nebo

b) pokud výsledky průzkumů ohledně akutní toxicity podle přílohy II část A bod 2 prokáží, že byly překročeny nejvyšší přípustné hodnoty tamtéž stanovené, nebo

c) pokud výsledky monitorování prokáží, že příslušná oblast životního prostředí je značně poškozena, nebo

d) pokud má vypouštění nebo shazování odpadů do vody škodlivé účinky na plavbu, rybolov, provozování rekreačních aktivit, těžbu surovin, odsolování, chov ryb a koryšů, na oblasti zvláštního vědeckého významu nebo na jiné oprávněné využívání dotýcných vod, nebo

e) pokud má skladování, vysypávání odpadů nebo jejich vstřikování škodlivé účinky na provozování rekreačních aktivit, těžbu surovin, rostliny, živočichy, na oblasti zvláštního vědeckého významu nebo na jiné oprávněné využívání příslušné oblasti životního prostředí.

2. Pokud se některá z předchozích situací týká více členských států, opatření k její nápravě se přijmou až po vzájemné konzultaci dotýcných členských států.

Článek 9

1. Členské státy vypracují programy na postupné snižování s cílem úplného vyloučení znečišťování způsobovaného odpady ze stávajících průmyslových zařízení.

2. V rámci programů uvedených v odstavci 1 budou stanoveny ke snižování znečišťování kapalným, pevným a plyným odpadem obecné cíle, kterých by mělo být dosaženo nejpozději do 1. července 1987. Programy rovněž zahrnou dílčí cíle. Dále budou obsahovat údaje o stavu příslušné oblasti životního prostředí, o opatřeních ke snižování znečišťování a o metodách zpracování odpadů, které vznikají přímo během výrobních postupů.

3. Programy uvedené v odstavci 1 se zašlou Komisi nejpozději do 1. července 1980 tak, aby Komise mohla během šesti měsíců po přijetí programů všech jednotlivých členských států předložit Radě vhodné návrhy harmonizace těchto programů s ohledem na snižování znečišťování s cílem jeho vyloučení a na zlepšování podmínek soutěže v oblasti průmyslového odvětví výroby oxidu titaničitého. Rada projedná tento návrh do šesti měsíců od zveřejnění stanoviska Evropského parlamentu a Hospodářského a sociálního výboru v *Úředním věstníku Evropských společenství*.

4. Členské státy zahájí provádění některého z programů nejpozději do 1. ledna 1982.

Článek 10

1. Programy uvedené v čl. 9 odst. 1 musí zahrnovat všechna stávající průmyslová zařízení a musí stanovit opatření, která je třeba přijmout s ohledem na každé z nich.

2. Pokud má členský stát za to, že s ohledem na zvláštní okolnosti jednotlivých určitých zařízení není třeba ke splnění požadavků této směrnice přijmout žádná doplňková opatření, předloží do šesti měsíců od oznámení této směrnice Komisi doklady o skutečnostech, které jej k tomuto názoru přivedly.

3. Po nezávislém ověření těchto dokladů může Komise vyslovit členskému státu souhlas s jeho názorem, že u příslušného zařízení není třeba učinit doplňková opatření. Komise musí vyjádřit svůj souhlas se zdůvodněním do šesti měsíců.

4. Pokud Komise nesouhlasí s příslušným členským státem, pak je třeba zahrnout doplňková opatření týkající se dotyčného podniku do programu tohoto členského státu.

5. Pokud Komise souhlasí, bude její souhlas pravidelně přezkoumáván se zřetelem k výsledkům monitorování prováděného podle této směrnice, jakož i s ohledem na všechny významné změny ve výrobních postupech nebo na cíle politiky životního prostředí.

Článek 11

Nová průmyslová zařízení podávají žádost o předem udělované povolení příslušnému orgánu členského státu, na jehož území se plánuje výstavba těchto zařízení. Těmto povolením musejí předcházet průzkumy dopadů na životní prostředí. Mohou být udělena pouze takovým podnikům, které se zaváží k výhradnímu používání materiálů, postupů a technologií dostupných na trhu a co nejméně poškozujících životní prostředí.

Článek 12

Aniž jsou dotčena ustanovení této směrnice, mohou členské státy přijmout předpisy přísnější, než stanoví tato směrnice.

Článek 13

1. Pro účely této směrnice poskytnou členské státy Komisi všechny nezbytné informace týkající se

- povolení udělovaných podle článků 4, 5 a 6,
- výsledků monitorování příslušné oblasti životního prostředí prováděného podle článku 7,
- opatření přijatých podle článku 8.

Rovněž poskytnou Komisi obecné informace týkající se materiálů, postupů a technik, které získaly v rámci opatření podle článku 11.

2. Informace získané při provádění ustanovení tohoto článku mohou být použity pouze pro účely této směrnice.

3. Komise a příslušné orgány členských států, jakož i jejich úředníci a další zaměstnanci nesmějí prozrazovat informace, které získali v souvislosti s prováděním této směrnice a na které se vztahuje služební tajemství.

4. Odstavce 2 a 3 nebrání zveřejnění obecných informací nebo přehledů, jež neobsahují údaje o konkrétních podnicích nebo o sdruženích podniků.

Článek 14

Členské státy připraví každé tři roky Komisi zprávu o předcházení a postupném snižování znečišťování způsobeném odpady z průmyslu oxidu titaničitého, postoupí tuto zprávu Komisi, která jí sdělí ostatním členským státům.

Komise podává každé tři roky Radě a Evropskému parlamentu zprávu o uplatňování této směrnice.

Článek 15

1. Členské státy uvedou v účinnost opatření nezbytná k dosažení souladu s touto směrnicí do 12 měsíců po jejím oznámení. Neprodleně o tom uvědomí Komisi.

2. Členské státy sdělí Komisi znění vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 16

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 20. února 1978.

Za Radu

předseda

Per HÆKKERUP

PŘÍLOHA I

NÁLEŽITOSTI POTŘEBNÉ K ZÍSKÁNÍ PŘEDEM UDĚLOVANÉHO POVOLENÍ PODLE ČLÁNKŮ 4, 5 A 6**A. Vlastnosti a složení látek:**

1. celkové množství a průměrné složení látek (např. za rok);
2. skupenství látky (pevné, kapalné nebo plynné) nebo její forma (např. emulze);
3. vlastnosti: fyzikální (např. rozpustnost a hustota), chemické a biochemické (např. spotřeba kyslíku) a biologické;
4. toxicita;
5. perzistence: fyzikální, chemická a biologická;
6. akumulace a biologická přeměna v biologických látkách nebo sedimentech;
7. citlivost na fyzikální, chemické a biochemické změny a vzájemné ovlivňování látky s jinými organickými a anorganickými látkami v příslušné oblasti životního prostředí;
8. pravděpodobnost poskvrnění nebo jiných změn, které snižují možnost prodeje přírodních zdrojů (ryb, koryšů atd.).

B. Charakteristiky míst, kde se odpady vypouštějí nebo shazují do vodních těles, a způsoby jejich odstraňování:

1. poloha (např. souřadnice oblasti vypouštění nebo shazování odpadů do vod, hloubka vody a vzdálenost od pobřeží), poloha ve vztahu k jiným oblastem (např. rekreačním oblastem, oblastem chovu rybního potěru a ryb, oblastem rybolovu, jakož i využitelným přírodním zdrojům);
2. rozsah odstraňování odpadů za určité období (např. množství za den, za týden, za měsíc);
3. případné způsoby balení a ochranného obalu, jsou-li používány;
4. počáteční zředění dosahované navrženým způsobem uvolňování, zejména rychlostí plavidla;
5. vlastnosti rozptýlení (např. účinky proudění, slapových proudů a větru na horizontální přemísťování a vertikální míšení);
6. vlastnosti vody (např. teplota, hodnota pH, obsah soli, rozvrstvení, kyslíkové ukazatele znečištění — zejména rozpuštěný kyslík, chemická spotřeba kyslíku, biologická spotřeba kyslíku, dusík přítomný v organické a anorganické formě včetně amoniaku, suspendované částice, ostatní živiny a produktivita);
7. vlastnosti dna (např. topografie, geochemické a geologické vlastnosti a biologická produktivita);
8. existence a účinky látek dříve vypouštěných či shazovaných do vodních těles v dotyčné oblasti (např. stanovení přítomnosti těžkých kovů a obsahu organického uhlíku).

C. Charakteristiky oblastí, kde se odpady skladují, vysypávají nebo vstřikují, a způsoby jejich odstraňování:

1. geografická poloha;
 2. charakteristiky přilehlých oblastí;
 3. případné způsoby balení a ochranného obalu;
 4. charakteristiky způsobů skladování, vysypávání a vstřikování odpadů, včetně posouzení preventivních opatření přijatých k vyloučení znečišťování vod, půdy a ovzduší.
-

PŘÍLOHA II

MONITOROVÁNÍ ODSTRAŇOVÁNÍ ODPADŮ A DOZOR NAD JEHO PROVÁDĚNÍM

A. Monitorování odpadů

Odstraňování odpadů se uskuteční spolu s následujícími opatřeními:

1. kontrolou množství, složení a toxicity odpadů, aby bylo zajištěno, že jsou plněny podmínky pro udělení předchozího povolení podle článků 4, 5 a 6;
2. zkouškami akutní toxicity u některých druhů měkkýšů, koryšů, ryb a planktonu a přednostně u druhů, které se v oblastech vypouštění běžně vyskytují. Navíc se budou provádět zkoušky na vzorcích slanovodních druhů koryšů (*Artemia salina*).

Tyto zkoušky nesmějí prokázat během 36 hodin a při zředění odpadních látek 1/5000:

- u dospělých exemplářů testovaných druhů úmrtnost větší než 20 %,
- u larev úmrtnost nepřekračující hodnotu kontrolované skupiny.

B. Monitorování příslušné oblasti životního prostředí a dozor nad ním

- I. V případě vypouštění či shazování odpadů do sladkých vod nebo do moře se monitorování vztahuje na tyto tři oblasti: vodní sloupec, organismy a usazeniny. Pravidelně prováděná kontrola stavu oblasti ovlivněné vypouštěním umožní sledovat vývoj v příslušné oblasti životního prostředí.

Monitorování bude zahrnovat zejména určení

1. hodnoty pH;
 2. rozpuštěného kyslíku;
 3. zákal;
 4. hydratovaných oxidů a hydroxidů železa v suspenzi;
 5. toxických kovů ve vodě, v nerozpustných látkách, sedimentech a akumulace ve vybraných bentických a pelagických organismech;
 6. biologické rozmanitosti, jakož i relativního a absolutního výskytu rostlin a živočichů.
- II. V případě skladování, vysypávání nebo vstřikování odpadů zahrne monitorování zejména následující:
 1. zkoušky ke zjištění, zda povrchové nebo podzemní vody nejsou kontaminovány. Tyto zkoušky budou mimo jiné zahrnovat měření
 - kyselosti,
 - obsahu železa (rozpuštěného i nerozpustného),
 - obsahu vápníku,
 - případného obsahu toxických kovů (rozpuštěných i nerozpustných);
 2. v případě potřeby zkoušky ke stanovení jakýchkoli nepříznivých účinků na strukturu podloží;
 3. obecné ekologické posouzení oblasti v okolí míst skladování, vysypávání nebo vstřikování odpadů.